

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. At non propterea destitit Otto ab exigendis procuracyibus. Misit enim mandata ad Archiepiscopos & Archidiaconis uti procuracyes in suis quinque locis nomine suo exigerent, & ad se mitterint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

crimen inter majestatem Legatorum illius temporis & sacram Episcoporum auctoritatem, nostrique officij non esse ultimorum temporum mores refingere ad exemplum antiquorum. Attamen si licet heic compone Episcoporum in synodo Triburiensi congregatorum constitutionem cum constitutione illa Concilij Lateranensis, erit unde cicalinis Episcopis gratulari possumus, qui negligentiae & avaricia coarguerunt Episcopos visitationem parceriarum suarum non peragentes & tamen ab eis exigentes premium mansionum, ut tum dicebant, sive procurationum. Hæc sunt verba canonis Triburiensis: *Delata est coram sancta synodo querimonia plebium, eo quod sint quidam Episcopi nolentes ad predicandum vel ad confirmandum sua per annum parochias circumire, qui tamen exigunt ut mansiones quibus in profectio- nis debuerant, aliquo pretio redimant qui parare debent. Que duplex infamia negligentiae & avaricie sancte synodo magno fuit horro. Statuerunt itaque ne quis ultra exerceat id cupiditatis ingenium, & ut sollicitiores sint Episcopi de suis gregibus visitandis. Ista statuerunt anno Domini D C C C X C V. id est, trecentis & vinti annis ante Concilium istud Lateranense.*

VIII. Antiquitus ergo pecunia non exigebarunt pro procuratione. Dein factum est ut Legati, quo se minus graves & onerosos exhiberent provincialibus, nomine procurationis certam pecuniæ sumnam exigerent ab Ecclesiis intra legationis sua terminos constitutis. Testatur istud de Ottone, quem anno M C C X X V. Honorius III. in Angliam miserat, Matthæus Parisius, his verbis: *Tunc idem Otto cepit ab omnibus Ecclesiis Anglie con- ventualibus, nomine procurationis, duas marcas argenti. Delusum porro fuisse Ottонem, & clitelis vacuis ab Anglia recessisse confusum, tradit idem Parisius ad annum M C C X X VI. Eodem anno cum magister Otto Do- mini Pape Nuntius tempore quadragesimali ad Northumbriam profecturus, & procurations desideratas exacturus, Northamptonum usque per- venisset, venerant ad eum, Canturiensi Archiepiscopo procurante, littere Domini Pape, in quibus continebatur expressum ut statim viis literis Romam veniret, ejus potestate penitus entravata. Obliquo igitur oculo literis inspectis, demissi vul- tu eas projectis in ignem; atque illico proposito mu- tato, clitelis vacuis ab Anglia recessisse confusus.*

IX. Alius ejusdem nominis Legatus Otto Tituli sancti Nicolai in carcere Tulliano Diaconus Cardinalis, qui in Angliam vene- rat à Rege Henrico III. vocatus, regnum illud iisdem artibus concussum anno millesimo ducentesimo trigesimo nono. Referen-

da sunt autem verba Matthæi Parisij, qui ista describit: *Per idem tempus convenerunt omnes Episcopi Londonum, pridie scilicet Calendas Augusti, de oppressionibus Ecclesie Anglicane tractaturi. Exigebat enim Legatus, post quotidianas exactiones, procurationes. Cui, habito consilio, responderunt Episcopi communiter, quod toties bona Ecclesie exonerat Romana importunitas quod nullo modo amplius tolerarent. Exhibeat vos qui inconsultè vos vocavit. Agit iterum infra Parisius de isto conventu, additque Legatum, cum talem in multis constantiam videret, ad humilitatem religiosorum se con- vertisse, & ab eis pecuniam non minimam extorsisse nomine procurationis.*

X. At non propter hos rumores destitit Otto à consilio corrogandarum pecuniarum. Anno namque sequenti mandata dedit ad Episcopos & Archidiaconos uti cu- ram gererent in suis quique locis exigendaru- rum procurationum, eo colore quæsito, quod ei mora longior esset facienda in An- glia, æquum porro non esse ut propriis lumpibus suis aliena negotia perageret. Recitat ista idem Parisius. *Legatus interea, in- quia, sibi non oblitus, nummos & redditus non segniter sibi rapuit; procurationesque sibi dari compellens, misitbat Episcopis & Archidiaconis districta mandata, circa festum Annunciationis beatae Marie, in hec verba.*

Otto miseratione divina &c. discreto viro illi Episcopo, vel Archidiacono, salutem. Cum ne- cessitate habeamus de mandato Summi Pontificis mo- ram trahere longiorem, nec possimus propriis stipendiis militare, discretioni vestre qua fungimur auctoritate mandamus & quæsumus ut pro- curationes nobis debitas in episcopatu vel archidia- conatu vestro colligi faciatis nostro nomine diligen- ter, eas quam citius poteritis nobis transmis- suri, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Provisò quod quilibet procuratio sumnam quatuor marcarum aliquatenus non ex- cedat. Et ubi una Ecclesia non sufficiet ad procura- tionem hujusmodi habendam, due pariter unam solvant. nimirum juxta constitutionem In- nocentij III. in Concilio Lateranensi.

XI. Cum vero idem Otto nullum neque finem neque modum faceret rapacitati, & a monachis Cisterciensis ordinis, quos privilegia Pontificum Romanorum immunes rediderant à procuratione Legatorum, pro- curationes exigeret pecuniarias, viualibus non contentus, ij querelam suam adversus illum deferentes ad Gregorium IX. Papam, literas, ut ait Matthæus Parisius, eidem Le- gato sub hac forma reportarunt.

Gregorius Episcopus &c. Legato Ottoni &c. Li- cetsibi, si bene memini, nuper direxerimus scrip- ta nostra ut liceat tibi de monasteriis Cisterciensis

T iii